

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחן השבת

פרשת ויקהל
 כ"ה אדר א' שנת ה'תשפ"ב
 שנה 3, גליון 16
 (68)

יִצְחָא לְאִמְרֵי עַל יְדֵי מַסְכּוֹת הַיֵּלֶף הַקּוֹדֵשׁ הַרְסֵלֵם

אנחנו מבינים יותר טוב מהתורה רחמנא לצלן, לכן הם מחפשים עכשיו הצדיק שיזכה להחזיר למדינה את השם הראשון, שיחזרו לחיות עם הקב"ה.

הראש ישיבה שליט"א אמר: בישיבה כבר למדנו קטע זה, אבל זה קטע מאוד יפה, ואפשר לדבר מזה כל שבוע בסיפורי מעשיות, לכן נתחיל מכאן עוד הפעם.

ממשך רבינו ז"ל ומספר:

והודיעו אל השרים, שנמצא איש כזה, שרוצה לחגור מתניו לזה להחזיר להמדינה שם הראשון. והביאנו אל השרים של המדינה, ואמרו לו השרים: תדע, שגם אנחנו אין אנו טפשים, הם ושלום, רק שהמלך שהיה, היה חכם גדול מפלג מאד, אשר כנגדו היינו כלנו נחשבים טפשים, ועל כן היתה המדינה נקראת מדינה טפשית ומלך חכם. ואחר כך נפטר המלך הנ"ל, ונשאר הפן מלך; וגם הוא חכם, אבל כנגדנו אינו חכם כלל, על כן נקראת המדינה (עכשו) להפך: מדינה חכמה ומלך טפש. והניח המלך צוואה, שמי שימצא חכם כזה, שיוכל להחזיר להמדינה שם הראשון הוא יהיה מלך; וצוה לבנו, שכשימצא איש כזה יסתלק הוא מן המלוכה, ואותו האיש יהיה נעשה מלך, הינו כשימצא חכם כזה, שיהיה מפלג בחכמה מאד מאד, עד שכנגדו יהיו כלם טפשים, הוא יהיה מלך, כי זה האיש יכול להחזיר להמדינה שם הראשון, כי יהיו חוזרים וקורין אותה מדינה טפשית ומלך חכם, כי הם כלם טפשים כנגדו, על כן תדע לאיזה דבר אתה מכניס עצמך. (כל זה אמרו לו השרים הנ"ל).

ואמרו לו (הינו גם כן השרים הנ"ל, כי כל זה הוא המשך דבריהם): הנפיון יהיה, אם אתה חכם כזה: היות שיש פאן פן, שנשאר מן המלך שהיה, שהוא היה חכם גדול מאד; והפן הוא נפלא מאד מאד, שגדלים בו פלי מתכות כלי כסף וכלי זהב והוא נפלא ונורא מאד, אך אי אפשר לפנס בו, כי כשנכנס בו אדם, אזי תכף מתחילין שם לרדפו, ורודפין אותו, והוא צועק, והוא אינו יודע כלל ואינו רואה מי רודף אותו, וכך הם רודפין אותו, עד שמכריחין אותו מן הפן על כן נראה אם אתה חכם, אם תוכל לפנס אל הפן הזה. ושאל אם מפנים את האדם הנכנס; אמרו לו, שהעקר שרודפין אותו, והוא אינו יודע כלל מי ומי רודף אותו, ובדרך בבהלה גדולה מאד, כי כן ספרו להם בני אדם שנכנסו לשם.

שבת קודש פרשת משפטים, מברכים הודש אדר הראשון, שנת תשפ"ב לפרט קטן, הראש ישיבה שליט"א היה בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בבוקר אחר התפילה ב'קידושא רבא' המשיך הראש ישיבה שליט"א השיעור בספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', מעשה י"א מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו.

לחיות עם הקב"ה

תקציר: רבינו מספר הסיפור שבן המלך ובן השפחה שנתחלפו וגירשו את בן המלך האמיתי. כשהיה ביער נפל לעבירות מרות רחמנא לצלן, מחמת שהיה לו קושיות על הקב"ה למה מגיע לו להיות מגורש וכו', עד שנתקרב ל'אדם היער', שזה הצדיק, ולקח את עצמו לחזור אל הקב"ה, הצדיק הראה לו איך לחיות עם הקב"ה. ונתן לו כלי ששמים אותו על בהמה וזה מתחיל לגן ניגון יפה. כלומר, שלימד אותו שלא משנה באיזה מדריגה יהיה האדם, אפילו שהוא נפל כל כך, שהוא כבר במדרגה של בהמה, אז הוא גם יכול לשיר ולהודות להקב"ה. לאחר מכן נעשה בן המלך האמיתי כבר ל'מבין דבר מתוך דבר'.

זה כן אפשרי

אדם היער אמר לו שילך למדינה שנקראת "מדינה טפשית ומלך חכם", והלך לשם וכשהגיע לשער לא רצו להכניסו לשם, כי עד היום קראו למדינה "מדינה טפשית ומלך חכם", והיום קוראים לזה "המדינה החכמה ומלך טיפוש", והמלך הקודם השאיר צוואה שמי שמקבל עליו להחזיר את השם הישן למדינה - הוא יהיה מלך, לכן לא מכניסים אף אחד רק אם מקבל על עצמו לעשותו. והיות שבן המלך האמיתי נעשה כבר מבין דבר מתוך דבר, לכן הבין שכן שייך לעשותו, אמר להם שיכניסו אותו כי מקבל עליו להחזיר למדינה את שמה הראשון.

הם מחפשים את הצדיק

כבר דיברנו שכוונת רבינו כאן, שפעם קראו למדינה "מדינה טפשית ומלך חכם", שכולם חיו עם הידיעה שזה 'מלכות חכמה', כלומר שיודעים שהכל מהקב"ה, ואנחנו כלום, אנחנו טיפשים, אבל כשהמלך מת זה נתחלף, ונהיה "מדינה חכמה ומלכות טיפשית", כולם התחילו לאחוז מעצמם כחכמים, שאנו מבינים יותר טוב מהחכמים,

מוהר"ן, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, סיפורי מעשיות, ספר המידות. כמו כן ספרי מוהרא"ש, מכתבי 'אשר בנחל' שהמוהרא"ש אסף מכל ספרי רבינו, והסביר זאת בשפה קלה שנבין את זה, כמו כן מכתבי 'עצתו אמונה' שלקוחים מהדיבורים של מוהרא"ש - בלי הוספות וחידושים, רק יותר הורידו את זה בשבילנו.

צריך לרדת עוד יותר נמוך

מוהרא"ש מסר את 'שיעור ליל שישי' האחרון בבורו פארק בפרשת וארא תשע"ה, מוהרא"ש כבר היה אז מאוד חלש, היה לו לוקמיה (המחלה הידועה בדם) לא עלינו, כשחזר לאמריקה, אחרי ששהה פרק זמן בארץ ישראל, אמר לאנשי שלומינו: "כשאפטר מהעולם שיכנסו לביתי אשר ביבניאל, וימצאו את הצוואה מוכנה על השלחן". וכן הוה מוהרא"ש כבר הכין את הצוואה על השולחן לפני שחזר לאמריקה. בשיעור ההוא דיבר מוהרא"ש רוב הזמן על הישיבה, אחרי השיעור נכנסתי לחדרו, ומוהרא"ש דיבר איתי זמן ארוך מאוד שעה וחצי, בתוך הדברים אמר לי: הורדתי את דברי רבינו הכי הרבה שאני יכול, אבל איני יכול לרדת יותר נמוך, עכשיו אני רואה שהדור נופל כל כך חזק, צריכים לרדת יותר נמוך, אבל אני לא יכול יותר", מוהרא"ש סיפר לי מה עובר על הדור הצעיר, טומאות חדשות, זה הולך ויורד כל כך נמוך, זה אווזו כבר באחים ואחיות וכו' וכו', מוהרא"ש אמר לי: "איני יכול לסבול את זה יותר".

למה צריך ללמוד ברטנורא...?

אנשים שחושבים שהם חכמים שואלים: "למה אתם הולכים להפצה עם אשר בנחל, תלכו להפצה עם ליקוטי מוהר"ן?" שמעתי אמרה טובה מהמפיץ הגדול רבי ... גרו יאיר, שאפשר לשאול אותו דבר בלימוד התורה, "למה הנך צריך ללמוד ברטנורא, הרי אתה יכול ללמוד את המשנה עצמה..." אלא שאני לומד ברטנורא כי הוא מסביר לי מה שכתוב במשנה, ואם אני לא מבין את הברטנורא אני לוקח ספר אחר שאני כן מבין, את זה עושים הצדיקים, הצדיק מסביר מה שהצדיקים הקודמים אומרים, ואם אני עדיין לא מבין אז הצדיק יורד יותר נמוך ומסביר את זה, כדי שאני אבין את זה.

כל יום רוח סערה חדשה

כמו שרבינו מספר במעשה של הבעל תפילה (סיפורי מעשיות מעשה יב), שלבעל תפילה היה דרך משלו ולגבור היה דרך משלו, אבל כשנחרב העולם והגיע רוח סערה, כבר צריך לחפש דרך חדשה. זה כל הספרים שמוהרא"ש כתב, זה נכתב לדור שלנו, יש לנו כל יום רוח סערה חדשה, אז אנו צריכים למצוא דרך חדשה שמדבר תאלינו, שאנו גם נוכל לעבור את העולם הזה בלי כל המרדף.

מהן העצות של רבינו?

כשמתחילים לרדוף אותנו, נעמדים ליד האדם, נזכרים מרבינו ומעצותיו הקדושות. מהן העצות של רבינו? העצה של 'התבודדות', רבינו מלמד אותנו שנדבר אל הקב"ה, זה שימושי בכל מצב בחיים. כשאחד נופל לבעיה עם יהיה מי

והלך אל הגן (היגו זה הגן מלך האמת), וראה שיש לו חומה סביב, והשער פתוח, ואין שם שומרים, כי בודאי אין צריכים שומרים לזה הגן. והיה הולך אצל הגן, והסתכל וראה, שעומד שם אצל הגן אדם, היגו שהיה מציר שם אדם. והסתכל וראה, שלמעלה, מעל האדם, יש דף, (שקורין טאבליצע), וכתוב שם, שזה האדם היה מלך לפני כמה מאות שנים, ובימי המלך הזה היה שלום, כי עד אותו המלך היה מלחמות, וכן אחריו היה מלחמות, ובימי המלך הזה היה שלום.

והתבונן מאחר שכבר נעשה מבין דבר מתוך דבר, כנ"ל, שהכל תלוי בזה האדם; שכשנכנסין לגן ורודפין אותו אין צריכין לברח כלל, רק לעמוד עצמו אצל האדם, ועל ידי זה ינצל.

כי זה כל האדם

מוהרא"ש זכרוננו לברכה אומר (ספר נהרי אפרסמון), האדם מרמוז על הצדיק, כמו שכתוב (קהלת יב, יא): כי זה כל האדם, הצדיק נקרא אדם (עיין ברכות וי), ובן המלך האמיתי הבין, שאם נעמדים ליד הצדיק, ומצייתים לעצותיו, ניצולים מכל רע.

ויותר מזה: שאם יקחו את האדם הזה ויעמידו אותו לפני בתוך הגן הזה, אזי יוכל כל אדם לפנס בשלום אל הגן הזה. (כל זה הבין זה הגן מלך האמת על ידי שהיה מבין דבר מתוך דבר, כנ"ל) והלך ונכנס אל הגן; ותכף כשהתחילו לרדפו הלך ועמד אצל האדם הנ"ל, שעומד אצל הגן מבחוץ, ועל-ידי-זה יצא בשלום, בלי פגע כלל, כי אחרים, כשנכנסו לגן והתחילו לרדפם היו בורחים בבהלה גדולה מאד, והיו מפים ונקלים על-ידי-זה; והוא יצא בשלום ושלוח על-ידי שעמד עצמו אצל האדם הנ"ל. והשרים ראו ותמהו על שיצא בשלום, ואזי צוה (זה הגן מלך האמת) לקח את האדם הנ"ל. ולהעמיד אותו בפנים בתוך הגן, וכן עשו, ואזי עברו כל השרים בתוך הגן ונכנסו ויצאו בשלום, בלי פגע כלל.

הגיהנם בעצמו

מוהרא"ש מבאר זאת מאוד יפה, שהגן הוא העולם שהקב"ה ברא אותו כל כך יפה ונהדר, אבל כשמתבגרים, מתחילים את החיים, מתחיל המרוץ, אנשים אומרים: "פה הגיהנם בעצמו", כל אחד יש לו את הצרות שלו שרודפים אותו, רצים ורצים, אף אחד לא יודע אפילו מה רודף אותו, כל אחד ברדיפות אחרות, אחד ברדיפה של כסף, אחד ברדיפה של כבוד, אחד ברדיפה של תאוות רעות רחמנא לצלן, מקבלים מכות ונחבלים.

הספרים של הצדיק

בן המלך האמיתי גילה דרך איך אפשר לחיות בעולם הזה חיים טובים, אם עושים דבר אחד: "נעמדים ליד הצדיק" על ידי שלומדים את ספרי הצדיק, כי רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצב): "פגיו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", הפנים השכל והגשמה של הצדיק, נמצאים בספריו.

מוסברים בשפה קלה

זה דבר עצמו, שקובעים שיעור בספרי רבינו, ליקוטי

שיהיה, עם המשפחה, האשה, הבנים, אדם אינו יודע אם לעשות או לא לעשות, תיזכר מה רבינו אומר במצב כזה, תיזכר מה מוהרא"ש אומר במצב כזה, העצה היא תפילה והתבודדות, ככה תצליח להסתדר בחיים.

אני מתחיל מעכשיו

תגיד להקב"ה: "ריבוננו של עולם מה אעשה, תעזור לי", "ריבוננו של עולם אני צריך שלום בית", "ריבוננו של עולם אני מתחיל מעכשיו", "ריבוננו של עולם אני רוצה להיות טוב", ככה תבקש מהשם כל דבר שאתה צריך. רבינו אמר: "פעלתי אצל הקב"ה שתיכף כשיזכרו ממני יעשה כקטן שנולד", כשזוכרים מרבינו מחליטים: מה שהיה היה, אני מתחיל מעכשיו חיים חדשים, אני מתחיל מעשיו להיות טוב, אני מתחיל מעכשיו להתפלל, ואם התרגזתי, מעכשיו כבר לא אתרגז.

מתנה כזאת מרבינו

'התבודדות' היא הרי כזו מתנה, כשמתחילים לחיות עם זה, כבר קשה להיזכר איך היו החיים לפני זה. בלי התבודדות אדם נעשה רדוף מכל הצדדים הוא לא יודע מה לעשות, הוא נלחם עם זה ועם זה, הרי אי אפשר להמציא לבד מה ואיך צריך לדבר אל האשה, להורים, לחם וחמות וכדומה, לכן נהרסים החיים של הרבה אנשים, נלחמים אחד עם השני ושניהם סובלים, אבל אם מצייתים להצדיק, משיחים את הלב אל הקב"ה, אז מתחילים לחיות ואפשר לעבור את הגן בשלום.

לעזור לכל המשפחה

וכשכבר עומדים ליד הצדיק, אפשר כבר גם לעזור לאחרים לעבור את הגן בשלום, אפשר לעזור לכל המשפחה, כשאומרים להם את העצות של רבינו.

הם גם ראו את ה'אדם'

רואים דבר מאוד מעניין, הרי השרים היו אנשים חכמים, והם גם ראו את ה'אדם' בתוך הגן, עם כל זה הם לא יכלו להכנס לגן כי הם לא נעמדו ליד האדם. אותו דבר הוא עם הצדיק, בכל מקום יודעים מרבינו, מאמינים ברבינו, יש כאלו שיש להם אפילו ליקוטי מוהר"ן בביתם, אבל מכיון שהם לא נעמדים ליד רבינו, הם לא יכולים לעבור את העולם ברוע.

כל הבית חי עם רבינו

זה לא מספיק לדעת מרבינו ולהשאיר את זה בצד, רק צריך להכניס את רבינו בעצמנו שיהיה חלק מהחיים, כשרבי נתן זכרונו לברכה הגיע בפעם הראשונה לרבינו, הוא התאכסן בדרך אצל חסיד ברסלב, רבי נתן שיבח מאוד את היהודי שהוא באומו: ראיתי שכל ביתו חי עם רבינו, לא רק הוא לעצמו אל כל הבית שלו, אשתו, והילדים שלו כולם חיים עם רבינו.

לרקוד על שתי חתונות

יש הרבה אנשים שלוקחים בשקט חיזוק מרבינו, אבל

זה אחרת לגמרי אם חיים עם רבינו, מדברים מעצותיו של רבינו, ומדברים עם הילדים מרבינו. יש לנו מתנה מיוחדת מהקב"ה שיש לנו תלמוד תורה ובית ספר שמדברים מרבינו, כשהגעתי ל'היכל הקודש', והתחלתי לחיות עם העצות של רבינו, היה לי עדיין ילדים קטנים מאוד, הם למדו במוסדות אחרים, אמרו לי כמה אברכים יותר מבוגרים מהיכל הקודש: "אם אתה רוצה שילדיך יחזיקו מעמד, חייב שיהיה לך עוד רבי, אתה יכול לקחת את מוהרא"ש לרבי, אבל חייב שיהיה לך עוד רבי, שלשם תוכל ללכת עם ילדיך ל'טיש'", היו חייבים לרקוד על שתי החתונות, לא יכלו לדבר מרבינו בבית, יכלו רק לדבר מרבינו בהיכבא, אבל היום שיש לנו כבר ברוך השם תלמוד תורה ובית ספר יכולים לדבר מרבינו בגלוי, אני לא מתבייש עם רבינו, אני ברסלב'ר ואני גר בברסלב, הילדים שלי הם ברסלב, ואני רוצה לעמוד ליד רבינו.

האם עשיתי אתמול התבודדות?

אבל אפשר להיות כבר בהיכל הקודש, אפשר לגור בברסלב, ושוכחים מרבינו, שוכחים מהעצות של רבינו, בואו נעשה חשבון, 'האם עשיתי אתמול התבודדות?' 'האם לקחתי לעצמי דקה שתים והתישבתי בצד לדבר עם הקב"ה?' תפילה זה דבר אחד והתבודדות זה דבר אחר, תפילה זה: "ריבוננו של עולם תעזור לי", והתבודדות זה שמדברים עם הקב"ה: "ריבוננו של עולם מה יהיה איתי, אני רודף ורודף, ואני לא יודע אפילו מה אני רודף, מתי אעשה משהו לתכלית?"

הוא הזדעזע לגמרי

השבוע הגיע איזה אברך לישיבה, הוא כבר לא הגיע כמה שנים, אני שואל אותו מה קרה, והוא אומר לי שהיתה לו עבודה ברחוב הזה והוא נזכר מהישיבה אז הוא הגיע לישיבה, וחיכה לשיעור שאני נותן לבחורים, אחרי השיעור אני שואל אותו: "מה נשמע?" ואז אני רואה שהוא קיבל זעזוע, הוא אומר לי: "אני קולט עכשיו, שכבר שנים אני בונה עסק, וכל הראש שלי מונח בעסק, ואין לי כלום עם אשתי וילדי", הוא רק שמע הדיבורים של רבינו והתעורר, מה קורה איתי? אני באמת בונה עסק ומצליח, אבל אני חייב לעשות משהו בשביל התכלית! חייבים להיעמד ליד רבינו, לשמוע את דיבוריו של רבינו, ואז אף אחד כבר לא ירדוף אותך, ואז תלך הביתה לאשתך והילדים, אתה תגיע להתפלל שחרית מנחה ומעריב, אתה תפתח חומש, אתה תעבור על הפרשה, אתה תפתח משניות ותגיד כמה פרקי משניות, או אפילו רק פרק אחד משניות.

תענוג לחזור הביתה

על ידי העמידה ליד הצדיק יוצאים גם מהמרדף עם האשה, זה לא שייך ששני אנשים יוכלו לחיות ביחד ברוע אם לא עומדים ליד הצדיק, אם לא עומדים ליד הצדיק אולי בכמה שנים הראשונות אחרי הנישואין עדיין קל שבעל ואישה יחיו בשלום, אבל יותר מזה זה לא אפשרי, אבל אם עומדים ליד הצדיק זה כן אפשרי, מקבלים טעם

קליפות ובקבוקים על השלחן

הוא ממשיך ומספר, כשגמרו את הסעודה, כולם היו מאוד עייפים, והלכו לישון לפני שהורידו מהשולחן, ובבוקר אחר התפילה, חזר הסיפור על עצמו, הוא הגיע הביתה וכל הקליפות והבקבוקים עדיין על השלחן בדיוק כמו שהשאירו אותו אתמול בלילה, ושם לב שאשתו כבר עשתה קידוש עם הילדים וחזרה לישון, וכבר כמעט אבד עשתונות עוד פעם, "מה זאת אומרת, מה את עושה, את לא יכולה לסדר?!", אבל מיד נזכר מהשיעורים, ובקש מהקב"ה שלא יכעס, והוריד את הכל מהשולחן, והכין את השולחן לסעודת שבת, ואחר כך העיר את אשתו ושאל אותה: "את רוצה לעשות סעודה יפה?!" והיא קמה, והיתה להם סעודה מאוד יפה, שוחחו ונהנו זמן ארוך, והוא כותב שלולי העצות של רבינו, הוא היה מתחיל להתרחת נגד אשתו "מה זאת אומרת שאני מגיע הביתה ואת עדיין לא עשית כלום?!", אבל כשנזכר מהאדם שבגן, היה לו חיים טובים.

לעשות קידוש בתוך שתי דקות

כתבתי לו שמאוד יפה לראות מה שרבינו מלמד אותנו, שעל ידי העצות של הצדיק והחיזוק של הצדיק, כל הבית, האשה, הילדים, הכל טו ויפה. אבל רציתי לכתוב לו מי אמר לך ללכת לישון בלילה לפני שסידרת? כשאני גומר את הסעודה בלילה מיד מכין את המפה, החלה והמלח למחר, את הדגים איני יכול להוציא כי זה יתקלקל עד הבוקר... אבל מה שאפשר אני מכין כבר בלילה, וכשאני מגיע בבוקר אחרי התפילה, אני יכול לעשות קידוש בתוך שתי דקות.

כמו בבדיקת חמץ...

אף אחד לא חייב לך כלום, כשאתה מגיע הביתה והאשה מאוד עייפה ומותשת הבית נראה כמו בבדיקת חמץ שמחביאים עשרה פתיתים, בכל פינה יש טיטולים... אז אתה שים את זה בפח לא יקרה כלום שתסדר את הבית.

להכניס העצות של רבינו באחרים

יעזור השי"ת שנוכל להשאר רעננים אצל רבינו, שנעמוד ליד רבינו, שנלמד את ספריו הקדושים, ושנכניס את האדם בתוך הגן, שכל אחד יחשוב איך אני יכול באופן שלי להכניס את רבינו באחרים, שעוד אנשים ידעו מהעצות של רבינו, שכל אחד יוכל לעבור את העולם בשלום.

יעזור השי"ת שנציית לרבינו והיו לנו חיים טובים ויפים, אמן.

לאחר מכן שר הראש ישיבה שליט"א את הניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבינו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבינו".

ללכת הביתה לאשה, לא רבים ומוותרים, מותר שיהיה כמו שהיא אומרת, זה לא כל כך נורא כשהיא צודקת.

ערוב טוב ורע

ובפרט כשנכנס הדמיון בראש "אשת פלוני היתה יותר טובה בשבילי" כשמתחילים לחשוב מאחרים רחמנא לצלן אזי מאוד מר, אני זוכר כשלמדתי בישיבה בתור בחרו היה סדר בישיבה שכל בחור חייב ללמוד ספרי חסידות קודם התפילה, ואז ראיתי מה שמובא בכל הספרים הקדושים שכשאדם הראשון אכל מעץ הדעת נהיה "עירוב טוב ורע", ואני לא הבנתי מה הפירוש, והלכתי לשאול את מגיד שיעור מה זה אומר, אבל מוהרא"ש לימד אותנו שכל המושגים האלו נאמרו גם בשבילנו, ואנו יכולים להבין זאת, ומוהרא"ש אומר שעירוב טוב ורע שייך אצל כל אחד, שנתחלף לו הטוב עם הרע, שהאדם אינו יודע מה טוב ומה רע, במקום להודות ולהלל להקב"ה על אשתו, הוא עסוק לחשוב שאשתו היא רעה, ולפלוני יש חיים יותר טובים, לפלוני יש אישה יותר טובה...

פַּח הַמְדָמָה

זה מגיע מהיצר הרע, כמו שרבינו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כ"ה): חז"ל אומרים (סוכה נב.) ליצר הרע יש שבעה שמות, וכיום - אומר רבינו - צריך להוסיף לו שם שמיני, והוא: "פַּח הַמְדָמָה", כי הוא גורם לאדם לחשוב מחשבות רעות, ומכניס לאדם דמיונות מטופשים, לכן צריך כל אחד לצאת מכח הדמיון שלו, ולהתחיל לחיות במציאות, שחס ושלום לא ידמיין לעצמו אפילו לרגע אחד שיכול להיות יותר טוב בשבילו אלא אם זה שלי - זה כי טוב בשבילי, אם הקב"ה נתן לי האשה והילדים האלו - זה הכי טוב בשבילי, שיסתכל רק על הטוב שיש בה, ולא על הבעיות שלה, כי זה בשבילי הכי יפה והכי טוב.

תושיט יד בבית

תרחם על אשתך, תושיט יד בבית, בפרט הזוגות הטריים, עם השנים העבודה נהיית יותר קלה, הילדים גדלים ואפשר כבר לבקש את עזרתם, אבל כשהם עוד קטנים, העבודה הרבה קשה, היא צריכה לעשות הכל לבד, אז צריך הבעל לעזור, זהו רצון השם, כך לימד אותנו רבינו.

שלחן השבת מבולגן

קיבלתי מכתב יפה מאברך בארץ ישראל, הוא כותב לי איך היתה נראית אצלו שבת שעברה, הוא הגיע הביתה בליל שבת אחרי התפילה, וראה שהשלחן עדיין מבולגן, עדיין מלא עם דברי מקצה, הכסאות עדיין מורמים מהשטיפה בערב שבת, ואישתו ישנה מותשת מהעבודה של כל השבוע, ואז נדלקה אצלו אש בלב, אבל גוא נזכר בשיעורים, במה שרבינו ז"ל לימד אותנו, ומיד ביקש מהקב"ה שלא יתעצבן, והוא סידר הכל, אחר כך העיר את אשתו, ואכלו ועשו סעודה מאוד שמחה, והוא כותב לי: "בחיים עוד לא היתה לי סעודה יפה שכזו, שרו ודיברו זמן ארוך, אם לא היה לי את השכל הזה, הייתי בורח, וכי אני מחויב להכין את השולחן?!"